

POSTANOWIENIE

OKRĘGOWEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO

OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH (...)

z dnia 9 stycznia 2019 roku

w przedmiocie umorzenia postępowania dyscyplinarnego

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych

(...) w składzie:

Przewodniczący: r. pr. W. L.

Sędziowie: r. pr. J. G.

r. pr. J. D. (sprawozdawca)

Protokolant: r.pr. K. J.

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 9 stycznia 2019r. zażalenia A. B. od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) Ł. Ł. z dnia 26 września 2018 roku, sygn. akt RD 146/17 w przedmiocie umorzeniu dochodzenia w sprawie radcy prawnego K. K. (1)

postanawia

1.

na podstawie art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. (t. j. Dz. U. z 2018 r. poz. 2115) w zw. z art. 437 § 1 i art. 465 § 1 i 2 k.p.k. utrzymać w mocy w całości zaskarżone postanowienie.

2.

na podstawie art. 70⁶ ust. 2 zdanie drugie ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. (t. j. Dz. U. z 2018 r. poz. 2115) kosztami postępowania dyscyplinarnego w niniejszym postępowaniu zażaleniowym w kwocie 1000 zł (jeden tysiąc złotych) obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych (...).

Uzasadnienie

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) po rozpoznaniu w dniu 9 stycznia 2019 r. na posiedzeniu jawnym odwołania Pani A. B. w sprawie radcy prawnego K. K. (1) od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 26 września 2018 r. sygn. akt R.D. 146/18 wydał postanowienie w dniu 9 stycznia 2019 r. utrzymujące w całości zaskarżone postanowienie, a kosztami postępowania w wysokości 1000 zł w całości obciążył Okręgową Izbę Radców Prawnych (...).

W dniu 24 lipca 2017 r. Pani A. B. skierowała do Naczelnej Rady Adwokackiej w W. zażalenie na radcę prawnego K. K. (1), zarzucając jej nierzetelne prowadzenie sprawy o sygn. akt (...) i sprawy sygn. akt Nc – e (...) narażając skarżącą na szkodę w postaci wystąpienia skutków ekonomicznych, finansowych i prawnych. Wniosek został obszernie uzasadniony przez skarżącą. W dniu 26 października 2017 r. Naczelna Rada Adwokacka jako niewłaściwy adresat

przekazała sprawę do Krajowej Rady Radców Prawnych w W.. Krajowa Rada Radców Prawnych w dniu 8 listopada 2017 r. przekazała Dziekanowi Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) sprawę do prowadzenia.

W dniu 5 grudnia 2017 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wydał postanowienie o wszczęciu dochodzenia w sprawie możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu postanowień art. 6, art. 7 ust. 3 oraz art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w związku z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, poprzez niezachowanie należytej rzetelności w wykonywaniu czynności zawodowych, niezachowanie sumienności i niewłaściwe wywiązywanie się z obowiązków zawodowych, poprzez wystąpienie w imieniu klienta Banku (...) S.A. z powództwami o zapłatę w sprawach o sygn. akt: (...) oraz Nc-e (...), a następnie wszczęciem postępowania egzekucyjnego przeciwko A. B., na której szkodę zostały uprzednio zawarte przez osobę trzecią umowy z Bankiem (...) S.A. w wyniku wszczętego dochodzenia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego ustalił następujący stan faktyczny w sprawie. W dniu 2 sierpnia 2018 r. skarżąca zeznała, iż nakręcenie spirali zadarzeń przeciwko jej osobie było dokonane w ten sposób, że r.pr. K. K. (1) nie sprawdziła w Banku (...) S.A. (...) w imieniu którego działała jako pełnomocnik w sprawie oszustwa nieznannej jej osoby która pobrała kredyt w tymże banku posługując się jej imieniem, nazwiskiem oraz nr PESEL. Fakt podszycia się pod jej osobę został zgłoszony przez skarżącą w oddziale Banku w B.. Tam też została poinformowana, iż sprawa jest prowadzona przez pracowników Banku a jednym z nich jest r.pr. K. J. – K.. Prowadziła ona 2 z 7 spraw w imieniu (...) S.A. pomimo faktu, iż została poinformowana przez władze Banku o wyłudzeniu kredytów przez nieznanne osoby oraz o niezgodnościach dokumentacyjnych wynikających z dowodu osobistego, nie podjęła żadnych działań by wyjaśnić żadną ze spraw. Zdaniem skarżącej co zeznała wynika, iż pomimo wiedzy iż skarżąca nie jest osobą która pobrała kredyty, nie podjęła żadnych działań w celu wyjaśnienia sprawy. Pomimo tej wiedzy nadal dochodziła na drodze sądowej zaspokojenia reprezentowanego przez nią Banku. Ponadto od samego początku tj. już na etapie sporządzania pozwów, wiedziała, że umowy z bankiem były zawarte na jej szkodę przez osobę trzecią. Skarżąca, uważa, że r.pr. K. J. – K. nie dołożyła żadnej staranności, rzetelności i sumienności w toku wykonywanych czynności zawodowych, by w sposób właściwy prowadzić postępowanie sądowe i egzekucyjne.

W dniu 9 stycznia 2018 r. zeznania złożyła r.pr. K. J. – K., która wyjaśniła, iż współpracuje z dużą kancelarią prawną, która ma obsługę wielu klientów, w tym instytucje finansowe. W toku podejmowanych czynności procesowych działa na podstawie dokumentów i informacji przekazanych przez klienta. W tym zakresie oświadczenia klientów uważa za wiarygodne a dokumenty za prawdziwe. Gdy pojawiają się ewentualne zarzuty w toku procesu jeżeli budzą uzasadnione wątpliwości to podejmowane są konsultacje z klientem i na podstawie jego wyjaśnień podejmujemy odpowiednie kroki prawne. Z praktyki wynika, że w przypadku uzasadnionego podejrzenia „fraudu” sprawy wycofywane są z obsługi kancelarii. Zeznała ponadto, że nie ma wiedzy jakoby osoba zawiadamiająca kontaktowała się z klientem w celu wyjaśnienia wątpliwości.

W dniu 24.01.2018 r. w ramach składanych wyjaśnień r.pr. K. J. – K. przesłała oświadczenie Banku (...) S.A. z dnia 16.01.2018 r. z którego wynika, iż w dniu kierowania sprawy do obsługi sądowej nie zachodziły żadne przesłanki podważające prawdziwość oświadczenia woli złożonego przy zawarciu umowy kredytu przez p. A. B. posługującą się PESEL jakim dysponował Bank. Zdaniem Banku roszczenie istniało i było w pełni wymagalne. Ponadto Bank poinformował, iż w związku ze złożoną reklamacją przez panią A. B. sprawy toczące się pod sygnaturami sygn. akt (...) i sprawy sygn. akt Nc – e (...) przed Sądem Rejonowym w Lublinie zostały wycofane przez Bank z obsługi prawnej Kancelarii (...) w dniu 31 sierpnia 2017 r. Ponadto wycofanie spraw jest jednoznaczne z wypowiedzeniem pełnomocnictwa radcy prawnemu K. K. (2).

W dniu 26 września 2018 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wydał postanowienie o umorzeniu dochodzenia w sprawie – sygn. akt R.D. 146/17. Jako przyczyny merytoryczne po przeprowadzeniu dochodzenia Zastępca Rzecznika podał, że dokonana analiza stanu faktycznego w sprawie nie daje podstaw dla postawienia zarzutów radcy prawnemu K. K. (1) z uwagi na brak znamion czynu zabronionego. Zdaniem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego r.pr. w niniejszej sprawie nie naruszyła art. 6, art. 7 ust. 3 oraz art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w związku z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych i zachowała wynikające z tych przepisów zasady i obowiązki. R.pr. K. K. (1) w swoich działaniach bazowała na dokumentach i informacjach przekazanych przez

swojego klienta – mocodawcę Bank (...) S.A. podnosiła ponadto, iż pełnomocnika procesowego nie można obciążać obowiązkiem weryfikacji czy umowa przekazana przez mocodawcę Bank została rzeczywiście podpisana przez osobę której podpis widnieje pod dokumentem. Obciążenie pełnomocnika Banku takim obowiązkiem wykraczałoby poza ramy wykonywania zawodu radcy prawnego, pełnomocnik nie dysponuje żadnymi narzędziami do wykonania takiej weryfikacji. W ramach podejrzenia oszustwa Bank decyduje się na wycofanie sprawy z obsługi prawnej, o czym informuje pełnomocnika procesowego. Ponadto podniósł, iż r.pr. nie miała wiedzy o toczących się postępowaniach karnych. R.pr. opierał się w swoich działaniach na przekazanych jej dokumentach przez Bank, a więc nie miała podstaw do przyjmowania aby umowa zawarta z Bankiem została zawarta w wyniku potencjalnego przestępstwa. Jak wynika z informacji Banku z dnia 16 stycznia 2018 r. r.pr. nie miała żadnej wiedzy o potencjalnych nieprawdziwych danych wprowadzonych do umów czy też popełnienia przestępstwa na szkodę skarżącej.

Od powyższego postanowienia o umorzeniu dochodzenia w dniu 29.10.2018 r. (z zachowaniem terminu do jego wniesienia), skarżąca wniosła odwołanie, w którym wydanemu postanowieniu zarzuciła, co następuje:

1.

Swobodne posługiwanie się przez r.pr. jej danymi osobowymi imieniem, nazwiskiem i numerem PESEL nielegalnie pozyskanymi co narusza ustawę o ochronie danych osobowych,

2.

Występowanie, opracowanie pozwów o zapłatę bez sprawdzenia danych osobowych dłużnika, co skutkuje sporządzeniem dokumentu w oparciu o dane o znamionach przestępstwa. Opracowana dokumentacja jest nierzetelna, gdyż zawiera rozbieżność danych w ustaleniu dłużnika, co niesie za sobą skutki ekonomiczne i prawne.

3.

Opracowanie dokumentacji w oparciu o dane pochodzące z przestępstwa jest dokumentacją nieprawdziwą, niewiarygodną, nie zawiera prawdy rzeczywistej a co za tym idzie jest niezgodna z prawem, co narusza art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

4.

Przedkładanie Sądowi pozwów o zapłatę w oparciu o nieprawdziwe dane, które wprowadzają Sąd w błąd co do istoty sprawy i dłużnika, co narusza art. 32.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

5.

Wprowadzenie do dokumentacji prawnej numeru PESEL osoby poszkodowanej w miejsce osoby faktycznego dłużnika, którego zdjęcie znajduje się aktach o sygn. akt (...), (...) Prokuratury Rejonowej B. P. w B. stanowi o przekierowaniu odpowiedzialności z oszusta dłużnika na osobę poszkodowaną. W interesie Banku (...) i jego pełnomocnika winno być wykrycie sprawcy. Nie można bowiem przerzucać odpowiedzialności z oszusta na osobę poszkodowaną. Czynność ta jest nie tylko niezgodna z prawem ale również podważa zaufanie do zawodu radcy prawnego, co narusza postanowienia art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

6.

Postanowieniem o umorzeniu śledztwa w sprawie o sygn. akt PR1 Ds. (...) Prokurator Prokuratury Rejonowej B. P. w B. zatwierdził postanowienie o umorzeniu śledztwa. Postanowienie to wykazuje 18 przypadków w których doszło do wykorzystania danych osobowych A. B.. Postępowanie umorzono z powodu nie wykrycia sprawcy.,

7.

Dokonanie wpisów zobowiązań oszustów i fikcyjnych ich danych osobowych w BIK do numeru PESEL skarżącej, co spowodowało utworzenie potrójnej tożsamości a także dostęp przestępców do jej danych osobowych i danych w szerokim zakresie.

8.

Dokonane wpisy w rejestrach państwowych podważyły wiarygodność osoby skarżącej i prowadzonej przez nią działalności, naruszyły stan prawny, ekonomiczny i godność osobistą.

Odwołująca powołała się na fakt, iż dokumentację dowodową w sprawie, przedstawiła na przesłuchaniu w dniu 2 sierpnia 2018 r. u Rzecznika Dyscyplinarnego w (...) w B..

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje.

Przy tak ustalonym zakresie odwołania, (...) postanowiło utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego (...) (...) z dnia 26 września 2018 r. sygn. akt RD 146/17 o umorzeniu dochodzenia w sprawie. Sąd orzekając w niniejszej sprawie ma obowiązek dokonać sprawdzenia poprawności wydanego i zaskarżonego postanowienia oraz oceny dokonania zgromadzonych w aktach sprawy dowodów. W ocenie Sądu Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego prawidłowo przeprowadził postępowanie dowodowe w niniejszej sprawie i zgromadził dowody, które pozwoliły mu na dokonanie w konsekwencji wydania prawidłowego co do podstaw prawnych postanowienia i uzasadnienia, które jednocześnie prawidłowo odzwierciedlały przebieg postępowania. Sąd podziela w całości tok rozumowania oraz ocenę zgromadzonego materiału dowodowego w sprawie. Należy również zwrócić uwagę na postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy z dnia 22 marca 2018 r. sygn. akt Km (...), z którego wynika, iż (...) Bank (...) S.A. złożył wniosek o umorzenie egzekucji w dniu 3 lipca 2017 r. Czas rozpatrywania wniosku przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy był długi ponieważ ostatecznie postępowanie egzekucyjne zostało umorzone w dniu 22 marca 2018 r. Fakt wpisania w postanowieniu o umorzeniu postępowania komorniczego na wniosek Banku pełnomocnika Banku tj. r.pr. K. K. (1), nie stoi w sprzeczności zdaniami Sądu z oświadczeniem wiedzy i woli jakie wynika z pisma z dnia 16 stycznia 2018 r., iż Bank poinformował, iż w związku ze złożoną reklamacją przez panią A. B. sprawy toczące się pod sygnaturami sygn. akt (...) i sprawy sygn. akt Nc – e (...) przed Sądem Rejonowym w Lublinie zostały wycofane przez Bank z obsługi prawnej Kancelarii (...) w dniu 31 sierpnia 2017 r. Ponadto wycofanie spraw jest jednoznaczne z wypowiedzeniem pełnomocnictwa radcy prawnemu K. K. (1). Brak poinformowania Komornika przez Bank o cofnięciu pełnomocnictwa w dniu 31 sierpnia 2017 r. nie może obciążać zdaniem Sądu radcy prawnej.

Sąd podziela również ustalenia jakie poczynił Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w zakresie oceny dochowania zasad rzetelności i działania zgodne z prawem co do posługiwania się dokumentami jakie przekazuje Bank swoim pełnomocnikom. Bank przekazał dokumenty do wszczęcia postępowania sądowego przeciwko skarżącej kierując się wiedzą, iż wszystko było zgodne z prawem. To dopiero w późniejszym okresie ujawniony został fakt, iż przestępca, który wszedł w posiadanie danych osobowych skarżącej, podszył się pod jej osobę zaciągając na nią określone zobowiązania w bankach. Każdy radca prawny otrzymując od swojego klienta dokumenty nie ma możliwości tak dalece idącej weryfikacji ich prawdziwości w tym przypadku prawdziwości danych osobowych skarżącej aby dojść do przekonania, iż doszłoby do popełnienia czynu przestępczego w zakresie kierowania tak sporządzonych dokumentów do Sądu w celu realizacji roszczeń Banku z nich wynikających. Radca prawny jeżeli miałby wątpliwości czy dokumenty takie nie podlegały podrabianiu albo przerabianiu mógłby wstrzymać skierowanie sprawy do Sądu do czasu wyjaśnienia wątpliwości przez mocodawcę – Bank. Taka sytuacja w tym przypadku nie miała miejsca. Radca prawny nie ma jak podnosi Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego żadnych instrumentów aby zapobiec takiej sytuacji, iż osoba, która podszyła się pod skarżącą, która uzyskała dowód osobisty od organu uprawnionego do jego wydania wykorzystwała ten dokument do zaciągnięcia zobowiązania. Zdaniem Sądu jest to sytuacja niepokojąca, iż z taką łatwością można się podszyć pod osobę poszkodowaną wyrabiając dowód osobisty, ale nie mniej jednak co do działań radcy prawnej w związku z tymi okolicznościami nie można przypisać zarzucanych jej naruszeń zasad etyki radcy prawnego. W rozpatrywanej sprawie słusznie i zgodnie z prawem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego wskazał

jako podstawę umorzenia dochodzenia na art. 17 §1 pkt. 1 kpk, ponieważ (...) też nie dopatrył się takich argumentów i dowodów, które dałyby podstawę do innej kwalifikacji prawnej ustalonego stanu faktycznego oraz wymagań jakie nakłada na radcę Kodeks Etyki Radców Prawnych. Zastosowana zatem podstawa prawna wydanego postanowienia o umorzeniu dochodzenia przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego jest prawidłowa w ocenie (...).

Z tych też powodów należało orzec jak w sentencji.

Na podstawie art. 70 (6) ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, kosztami postępowania w wysokości 1000 zł (słownie jednego tysiąca złotych) (...) obciążył (...) (...).

Pouczenie

Niniejsze postanowienie jest prawomocne i ostateczne bowiem Okręgowy Sąd Dyscyplinarny (...) (...) w niniejszej sprawie działał jako organ II instancji i dlatego stosownie do treści art. 426 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ oraz stosownie do treści art. 70² ust. 1a ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (j.t. Dz.U. z 2018 roku, poz. 2115) od niniejszego postanowienia nie przysługuje żaden środek odwoławczy.